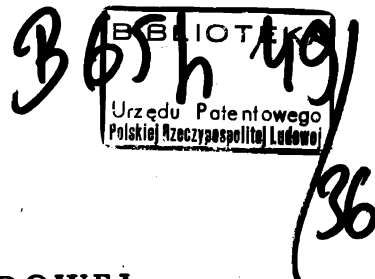

Opublikowano dnia 16 września 1958 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 41556

Kl. 76 d, 18

Centralne Biuro Techniczne
Przemysłu Maszyn Włókienniczych
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione^{x/}
Łódź, Polska

Uchwyty do cewek stożkowych

Patent trwa od dnia 10 maja 1958 r.

Wynalazek dotyczy uchwytu, na którym osadza się
cewkę stożkową z nawiniętą na nią przędzą w postaci
kłębka.

Na uchwytach w maszynach włókienniczych jak: cewiarki, opalarki, łączniarki i skrecarki przędzy oraz w maszynach dziewiarskich, w których surowcem do dalszej przeróbki jest przędza nawinięta na cewkę stożkową w postaci kłębka, można osadzać tylko kłębki o jednym kącie wierzchołkowym stożka cewki.

-----
^{x/} Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są
Tadeusz Gawart, Witold Adamek i Julian Smus.

W przypadku konieczności stosowania kłębków z cewkami o innym kącie wierzchołkowym stożka, należy w maszynie wymienić uchwyty lub ich elementy.

Przewodnią myślą wynalazku jest wyposażenie maszyny w tego rodzaju uchwyty, aby ten sam uchwyt mógł jednocześnie służyć do kłębków z cewkami o dwóch różnych kątach stożków.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia uchwyt w przekroju pionowym wzdłuż osi uchwytu, fig. 2 - uchwyt w widoku prostym do osi uchwytu, fig. 3 - widok uchwytu z boku oraz w przekroju osadzoną na nim cewką stożkową/ w tym przypadku o kącie $4^{\circ}20'$, z nawiniętą na nią przędzą, fig. 4 - widok uchwytu z boku oraz w przekroju osadzoną na nim cewką stożkową/ w tym przypadku o kącie $9^{\circ}15'$ z nawiniętą na nią przędzą. Uchwyt posiada nasadę 1 osadzoną obrotowo na sworzniu 2. Niasada 1 ma kształt dwóch stożków kołowych ściętych, kilkuraamiennych wskutek wybrania materiału, mających wspólną /o jednakowej średnicy/ płaszczyznę styku 3, powstałą z przenikania się stożków, w tym przypadku jeden stożek kołowy 4 o kącie wierzchołkowym $5=4^{\circ}20'$, a drugi stożek kołowy 6 o kącie wierzchołkowym $7=9^{\circ}15'$, czyli o kątach najczęściej stosowanych do cewek w przemyśle włókienniczym.

Na powierzchni ramion stożków 4 i 6 znajdują się drobne ząbki 8 w celu pewniejszego osadzenia cewek. Niasada 1 jest zabezpieczona przed ściągnięciem jej ze sworznia 2 podczas zdejmowania cewki, podkładką 9 z jednej strony oraz podkładką 10 i nakrętką 11 z drugiej strony. Nakrętką 11 ustala się jednocześnie luz poosiowy nasady 1, konieczny do swobodnego obracania nasady 1 z cewką z przędzą na sworzniu 2. Sworzeń 2 na dolnym końcu 12 posiada gwint do umocowania uchwytu na maszynie.

Posługiwanie się uchwytem według wynalazku, polega tylko na osadzaniu cewki na uchwycie, jak pokazano na fig. 3 i fig. 4.

Z a s t r z e ż e n i a   p a t e n t o w e

1. Uchwyt do cewek stożkowych, znamieny tym, że posiada osadzoną obrotowo na sworzniu /2/ nasadę /1/ w kształcie dwóch stożków kołowych ściętych /4, 6/ o dwóch różnych kątach wierzchołkowych /5, 7/ dostosowanych do cewek i o wspólnej płaszczyźnie styku /3/ o jednakowej średnicy.
2. Uchwyt według zastrz. 1, znamieny tym, że nasada /1/ posiada kilka ramion, na powierzchni których znajdują się drobne ząbki /8/.

Centralne   Biuro   Techniczne
Przemysłu   Maszyn   Włókienniczych
Przedsiębiorstwo   Państwowe   Wyodrębnione

Fig. 4

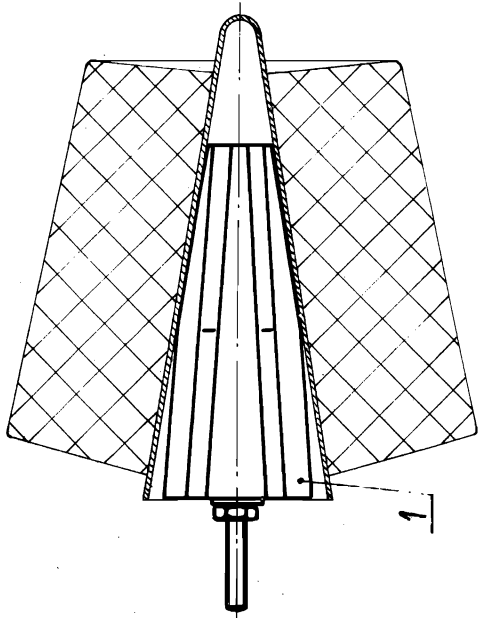

Fig. 3

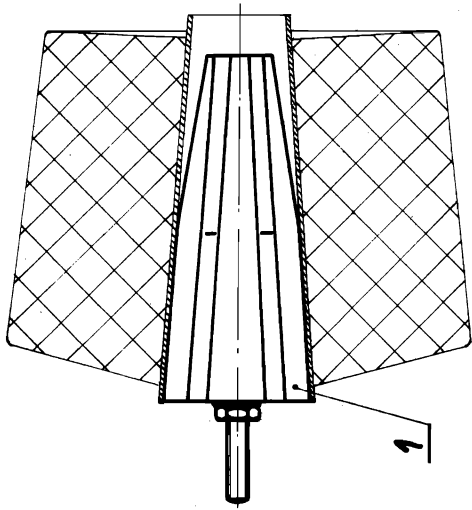

Fig. 2

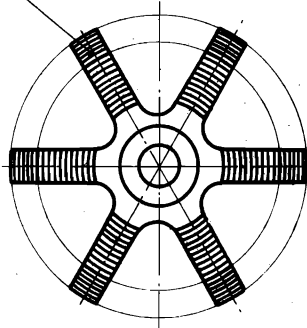

Fig. 1

